

STRESZCZENIE

Polityka zatrudnienia Unii Europejskiej jako pojęcie badawcze cechuje się zróżnicowaniem i złożonością działań, które na przestrzeni lat były podejmowane przez państwa członkowskie w procesie integracji europejskiej. Regulacje te obejmują dwa poziomy: europejski oraz krajowy.

Przedmiotem badań dysertacji jest polityka zatrudnienia absolwentów szkół wyższych w Unii Europejskiej w latach 2004-2014 na przykładzie Polski i Republiki Federalnej Niemiec oraz prezentacja sytuacji absolwentów szkół wyższych na polskim i niemieckim rynku pracy w tym okresie.

Celem dysertacji jest uzasadnienie hipotezy, że realizacja polityki zatrudnienia wobec absolwentów szkół wyższych w Unii Europejskiej w latach 2004-2014 była na przykładzie Polski nieefektywna, a na przykładzie Niemiec okazała się efektywna. Przepisy i regulacje unijne nie przekładały się w Polsce na rozwiązywanie istniejącego w badanym okresie bezrobocia absolwentów szkół wyższych. W Niemczech unijne wytyczne dotyczące tego problemu były skutecznie wdrażane i dopasowywane do wewnętrznych realiów co przekładało się w praktyce na pozytywne wyniki zatrudnialności absolwentów szkół wyższych.

W związku z powyższym w dysertacji zostały wskazane i przeanalizowane najważniejsze czynniki kształtujące politykę zatrudnienia w Polsce oraz w Niemczech w kontekście funkcjonowania Unii Europejskiej jako całości. Należą do nich ramy prawne, które kształtowały politykę zatrudnienia w Unii Europejskiej w badanym okresie takie jak m. in.: Europejska Strategia Zatrudnienia, Strategia Lizbońska, czy Strategia Europa 2020 oraz instytucjonalizacja i podmioty realizujące politykę zatrudnienia w Polsce oraz w Niemczech.

Analiza rozwiązań przyjętych w stosunku do absolwentów szkół wyższych w Polsce i w Niemczech w latach 2004-2014 pozwoliła zbadać w jaki sposób polityka zatrudnienia jest regulowana na trzech poziomach: europejskim, polskim, niemieckim.